

ODPIS

Sygn. akt VIII U 1088/16

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodniczący SSO Maciej Nawrocki

Protokolant st. prot. sąd. M. P.

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 r. w Poznaniu

odwołania **M. G.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 30 marca 2016r., znak: (...)

w sprawie **M. G.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

oddala odwołanie

/-/ Maciej Nawrocki

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 marca 2016 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., na podstawie art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 6, art. 17 ust. 1 oraz art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. 2015 r., poz. 1242 ze zm.; dalej: ustawa wypadkowa) po rozpoznaniu wniosku z dnia 29 lutego 2016 r. odmówił M. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (dalej także: renta wypadkowa), któremu M. G. uległ dnia 11 września 2014 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zdarzenie, któremu uległ wnioskodawca dnia 11 września 2014 r. zostało uznane za wypadek przy pracy określony w art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy wypadkowej (karta wypadku (...) sporządzona przez organ rentowy dnia 27 lipca 2015 r.). Przyznania renty wypadkowej odmówiono na podstawie art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 1 ustawy wypadkowej, gdyż wnioskodawca w dniu wypadku miał zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł (konkretnie na kwotę 34.174,80 zł). /vide: decyzja w aktach rentowych/

Dnia 4 maja 2016 r., w formie i terminie przewidzianym prawem, **M. G.** złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie świadczenia rentowego zgodnie z wnioskiem.

W uzasadnieniu odwołujący zarzucił naruszenie art. 6 ust. 2 ustawy wypadkowej, poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że po jego stronie istnieje zadłużenie wobec ZUS. Odwołujący przyznał, że miał zadłużenie z tytułu składek, ale zawarł z ZUS układ ratalny, który realizuje. W ocenie odwołującego organ rentowy może odmówić przyznania renty wypadkowej tylko takiej osobie, która mając zadłużenie z tytułu składek nie podejmuje wysiłków, by je uregulować. /vide: odwołanie – k. 2-3 akt/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację faktyczną i prawną naprowadzoną w uzasadnieniu skarżonej decyzji. /vide: odpowiedź na odwołanie – k. 5/

W piśmie procesowym z dnia 12 lipca 2016 r. odwołujący podtrzymał dotychczasowe stanowisko procesowe, rozwijając argumentację prawną zaprezentowaną w odwołaniu. /vide: pismo procesowe – k. 11-12/

W piśmie procesowym z dnia 6 września 2016 r. organ rentowy podtrzymał dotychczasowe stanowisko procesowe. /vide: pismo procesowe – k. 16/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność w formie spółki jawnej działającej pod firmą (...) D. G., M. G. sp. j. w G.. Z tego tytułu odwołujący podlega ubezpieczeniu wypadkowemu.

Dnia 11 września 2014 r. w trakcie wykonywania czynności związanych z prowadzoną działalnością odwołujący uległ wypadkowi komunikacyjnemu, który został uznany za wypadek przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy wypadkowej.

Według stanu na dzień 11 września 2014 r. odwołujący miał zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 34.174,80 zł. Zadłużenie to było objęte układem ratalnym.

dowód: dokumentacja zawarta w aktach rentowych, w tym w szczególności: wydruk odpisu aktualnego z KRS (...) D. G., M. G. sp. j. w G., karta wypadku (...) sporządzona dnia 27.07.2015 r., notatka z ustalenia stanu zadłużenia z dnia 23.03.2016 r.

Powyższy – całkowicie bezsporny – stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów zawartych w aktach organu rentowego.

Sąd uznał te **dokumenty** za wiarygodne, albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne organy, w zakresie przyznanych im upoważnień i w przepisanej formie. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez strony procesu, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Dlatego dokumentom tym dano wiarę i na ich podstawie poczyniono ustalenia faktyczne. Sąd uwzględnił także wszystkie dokumenty prywatne, nie powziawszy wątpliwości odnośnie do ich autentyczności i wartości dowodowej, wobec faktu, że żadna ze stron w toku postępowania nie kwestionowała ich prawdziwości.

Sąd odstąpił od przesłuchania świadka D. G. i przesłuchania odwołującego wobec cofnięcia wniosku w tym przedmiocie przez wnioskodawcę (odwołującego) oraz wobec deklaracji odwołującego, że spór w sprawie postrzega jako mający charakter wyłącznie prawny (k. 23).

Sąd zważył, co następuje:

Relevantne w sprawie przepisy ustawy wypadkowej stanowią, co następuje:

Art. 3 . 1. – 2. [pominięto]

3. Za wypadek przy pracy uważa się również nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas:

1) – 7) [pominięto]

8) wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych;

9) – 14) [pominięto]

5. – 6. [pominięto].

Art. 6. informacje o jednostce

orzeczenia sądów

tezy z piśmiennictwa

komentarze praktyczne

projekty ustaw

komentarze

monografie

wzory i zestawienia

procedury

informacje o jednostce

akty wykonawcze z Dz.U. i M.P.

komentarze praktyczne

projekty ustaw

komentarze

monografie

wzory i zestawienia

1. Z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługują następujące świadczenia:

1) – 5) [pominięto];

6) "renta z tytułu niezdolności do pracy" - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej;

7) – 11) [pominięto];

2. Osobom:

1) prowadzącym pozarolniczą działalność i osobom z nimi współpracującym,

2) duchownym będącym płatnikami składek na własne ubezpieczenia

oraz członkom ich rodzin świadczenia, o których mowa w ust. 1, nie przysługują w razie wystąpienia w dniu wypadku lub w dniu złożenia wniosku o przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł do czasu spłaty całości zadłużenia (...)

3. – 4. [pominięto].

Kwestią sporną było wyłącznie to, czy organ rentowy miał prawo odmówić przyznania renty wypadkowej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy wypadkowej wobec faktu, że odwołujący spłacał swoje **bezsportnie istniejące** według stanu na dzień wypadku (11 września 2014 r.) zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na podstawie układu ratального (art. 29 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych; Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.).

Na pytanie to należy odpowiedzieć twierdząco. Zagadnienie to było przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego w Katowicach, pomieszczonych w uzasadnieniu w wyroku z dnia 3 listopada 2011 r. (III AUa 552/11, LEX nr 1171272, Biul.SAKa (...)39).

W uzasadnieniu tym wypowiedziano następujące, przekonujące wywody:

„ Art. 6 ust. 2 ustawy z dnia z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych stanowi, że osobom prowadzącym pozarolniczą działalność nie przysługują świadczenia, o których mowa w ust. 1 powołanego przepisu, w razie wystąpienia w dniu wypadku lub w dniu złożenia wniosku o przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł do czasu spłaty całości zadłużenia.

Bezsprzecznie ubezpieczony zarówno w dniu wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej jak i w dacie złożenia wniosku o rentę z tego tytułu posiadał zaległości składkowe. Trafne jest zatem stanowisko apelującego organu rentowego, że fakt zawarcia z ubezpieczonym układu ratального obejmującego te zaległości i realizacja tego układu nie ma znaczenia dla stwierdzenia, że należności z tytułu składek tracą charakter zaległości w płatności składek a zawarcie układu ratального powoduje spłatę zadłużenia.

Stanowisko takie pośrednio znajduje potwierdzenie w powołanym w apelacji wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2009 r. II UK 118/08 (OSNP 2010/13-14/168) dotyczącego kwestii zawieszenia terminu przedawnienia przewidzianego w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych w związku z umową o rozłożenie na raty należności z tytułu składek. Z treści uzasadnienia powyższego wyroku wynika w istocie, że **należności z tytułu składek spłacane w ramach układu ratального nie tracą charakteru zaległości składkowych do czasu ich całkowitego uregulowania.** ”

Sąd orzekający w sprawie niniejszej w pełni podziela wyżej sprawozdane zapatrywania prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach. Argumentacja odwołującego, że zaprezentowana wykładnia art. 6 ust. 2 ustawy wypadkowej zrównuje jego sytuację z sytuacją osób, które w ogóle nie czynią starań o uregulowanie zaległości ma charakter aksjologiczny. Spostrzeżenie odwołującego jest niewątpliwie trafne, ale nie uzasadnia oczekiwanej przez odwołującego, odmiennej od wyżej zaprezentowanej wykładni analizowanego przepisu. Argumentacja ta może być natomiast interpretowana jako postulat de lege ferenda, przy czym zadośćuczynienie temu postulatowi przekraczałoby granice dopuszczalne wykładni na etapie stosowania prawa przez Sąd.

Mając powyższe na względzie, na podstawie wyżej wymienionych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 30 marca 2016 r., orzekając jak w sentencji.

/-/ Maciej Nawrocki